

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confitendi Ratio Doctoris Martini Lvtheri Avgvstiniani
Vvittenbergensis**

Luther, Martin

Vvittenberg[a]e, 1520

VD16 L 4238

Octavvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33377

dotū arrogantia & fastuosissimū phariseorū supercilium volūt,
nec interim vidēt, si id hōi esset pręstandū, tota vita nihil aliud
oporteret fieri, q̄ confiteri, atq; etiam ipsam confessionē alia cō
fessione cofiteri, timendo culpam, vbi culpa non est, cū & bo
na opera, non vacent culpa, & lob veretur om̄ia opera sua.

¶ SEPTIMUM.

¶ Igitur alius id explicet, hoc ego contentus sum, quod
non oia peccata cordis sunt confitenda, si aut aliqua sunt con
frenda, ea tm̄ assero, q̄ ipse manifeste scit se cōtra diuina mā
data in corde statuisse. Hoc est nō simplices cogitationes, de vir
gine aut muliere aut ecōtra mulieris de adolescente, Nec ipsas
affectiones nec ardorē libidinis mutuū, seu inclinatioēs ad sex
um, alterū quantūlibet foedū. Addo, nec passiones taliū,
sunt em̄ hęc cogitationes, frequentius passioēs a carne, mūdo,
diaboloue suscitāt, quas anima fere cogitur inuita, aliquādo p
multam morā imo q̄nq; tota die vel hebdomada, sicut Paul⁹
Appus confitetur de suo stimulo. Ratio horū est, quia pro
positū super illis vitandis est impossibile & vanū & mendax,
& inclinatioēs & affectioēs mutuę sexuū, non cessant, data
occasione, Deinde diabolus non quiescit, & natura nostra tota
est peccatū. Sed illi, qui sine peccato volunt esse & hominem
sanū credunt, hi nobis has cruces statuūt, vt non cessemus (sa
cerdoti etiā) confiteri, quęcūq; vel modico nos titillant tm̄ mo
do. Igitur, si oportet confiteri omnino hęc occulta cordis,
tm̄ ea, quę pleni sunt cōsensus in opus confiteantur, qualia in
ihs, qui cupiunt pie viuere, vel raro vel nunq̄ contingunt, etiā
si assidue affectioēibus & passionibus talibus vexentur.

¶ OCTAVVM.

¶ Huc pertinet Theologorū quorūdam audacissimorū ges
nus, nati ad ipsum, vt vero dei timore in cordibus hominū ex
tinētō, falsis terroribus totū orbem cōcutiant, vt de illis Chris
tus dixisse possit videri, Terrores de cœlo commemorans, hi
sunt, qui aggressi sunt nobis discernere peccatū mortale & ve
niale, scz vt vbi audierint homines esse aliqd peccatū veniale,
securi sint, & dei timorē (ac si veniale ipse nihilipendat) penit⁹

remittant, rurſū, vbi mortale peccatū eſſe audierint cōſenſum cordis, ū ſiquis p̄cepta Eccleſiæ non audierit, aut neſcio, quid aliud leuiculū admiserit, ū nullus ſit locus Chriſto in corde, p̄ confuſione ſonitus maris & fluctuū miſerrimę cōſcientię.

Contra hos ſciendū, q̄ oporteat hominē deſperare ſeſe oīa ſua mortalia peccata cōfiteri vnq̄ poſſe. Et doctrinā illam, q̄ vulgatur in Eccleſiā, ex decretis, q̄ ſemel in anno oīum ſuorū peccatorū (ſicut ſonāt verba) debeat facere cōfeſſionem oīs Chriſtiani, aut eſſe diabolicā & homicidii ſimā, aut egentē multo & laxo interpretamento.

Oportet inq̄ non oīa cōfiteri, nec mortalia, nec venialia, quin oportet noſſe, q̄ poſt omnē diligentiam ſuā factam, adhuc minorem partē peccatorū ſit confeſſus. Vnde hoc q̄ q̄ dicit ſcriptura, p̄s. xviij. Ab o cultis meis mūda me dñe. Iſta o culta ſolus deus nouit, Et iterū. Cor mundū crea in me de⁹, vtiq̄ immundū confitetur cor, etiam tā ſanct⁹ propheta. & Eccleſiā tota ſancta orat, ſiat volūtas tua, ſez confeſſa, q̄ non facit voluntatē dei, & ſeſe peccatricem eſſe. Porro tm̄ abeſt, vt omnia mortalia poſſimus noſſe nedū cōfiteri, vt etiam bona opera noſtra, ſi deus per rigore iudicet, & non miſericordia ignoſcēte agnoſcat, ſint dānabilia & mortalia. Ideo ſi oīa mortalia ſunt cōfiterenda, breui verbo id fiet, ſi ſemel dixerimus, En totū qd̄ ſum, viuo, ago, loq̄r, tale eſt, vt mortale ſit & dānabile. Iuxta illud. p̄s. c. xliij. Non intres in iudiciū cum ſeruo tuo, quia non iuſtificabitur in cōſpectu tuo omīs viuens, Et ad Ro. viij. Ego aut carnalis ſum venūdatus ſub peccato, non inuenio in carne mea bonū, quod nolo malū, hoc facio &c.

Quin hoc eſt mortaliū mortaliſſimū, non credere, ſe eſſe dānabili & mortali peccato obnoxiiū coram deo, Ad quā inſaniam iſti Theologi, hac regula ſua, nituntur data opera, & p̄ditiffime, trahere hoim conſcientias, dū docēt, venialia eſſe diſtincta a mortalibus, ſuo ſez more. Ita legimus in Aug. Cyp. & alijs patribus, non peccata mortalia, ſed criminalia, ideſt ea q̄ accuſari & cōuinci poterant, ligata & ſoluta fuiſſe.

Omnia ergo peccata intelligat Decretū oportet, omnia crimina, vt de quibus vel alijs, vel ipſius conſcientia eū accuſant, cōſcientiam inq̄ recta, non extraditiōibus hominum cauteri ſata & peſſime informata, ſed ex diuinis mandatis erudita, que ſciat, multo plura eſſe relinquenda diuinę bonitati ſolī, q̄ ſuę diligentię cōmittenda. Sed quid, ſi in morte diabolus obijciat peccata non cōfeſſa, ſicut multa exempla legimus: Rñdeo tranſeāt

transeant illa, cū ihs, de quibus dicitur, Delicta quis intelligit
Et illis, non intres in iudiciū cū seruo tuo &c. Si quid exēploꝝ
cōtra hęc facta sunt, vel illudente diabolo facta sunt, vel non
recte intelligitur, sufficit, te voluisse omnia confiteri si nosse &
posses, misericordiā suā glorificari vult dicens, sed vbi: i iustis
ihs: Nō, sed in peccatis & miseris nostris, Scripturam oportet
pꝛæferri om̄ibus exemplis.

¶ NONVM.

¶ Ad rem ipsam accedendo, tumultū illum distinctionū
penitus abscondat cōfessurus, qui passim celebratur, scz, quid
per timorem male humilitatē & timorem male accendentē,
quid cōtra tres virtutes Theologicas fidem, spem, charitatem,
quid contra quatuor virtutes cardinales, quid per quinque sen-
sus, quid per septē peccata mortalia, contra septem sacramēta,
contra septem dona spiritus sancti, quid contra octo beatitu-
dines, quid contra nouē peccata aliena, quid contra duodecim
arti, fidei, quid per muta, quid per clamantia in cœlū peccata,
aut si qua alia sunt, per q̄ aut cōtra peccatum est. Iste em̄ odio
sillimus ac tediosissim⁹ cathalogus distinctionū inutilissim⁹
est immo noxius omnino. Addiderūt his malis quidam circū-
stantiarū molestissimū negociū, quibus om̄ibus duo fruct⁹
promouerūt, Primū, q̄ confessuro his nugis tantū negociū sit,
vt id quod precipuū est, penitus curare non possit, scz studiū
boni propositi, tanta mole memoriā occupare, & curarū solici-
tudinūq; recte proferendi negocio cor opplere coactus. Atq;
dum quærit peccata oblita vel modū confitendi, interim præ-
sentis conscientie morsum, totamq; salutaris cōfessionis utilita-
tem penitus amittat, vt absolutus non adeo gaudeat sese abso-
lutū, q̄ sese misera illa confitendi carnificina semel liberatum.
Quia nec absolutionē tā quæsiuit, q̄ finē laboriosissime cōfite-
tendi carnificine, adeo dū dormimus secure, om̄ia passim sunt
rentes, & alio impediētes.

Quare ipsa pꝛæcepta dei breuiter sunt inspicienda, in quibus
sine dubio, om̄ia peccata cōtinentur, si recte intelligantur. Nec
tamen hęc oīa, sed vltima duo, pꝛæsertim a confessione sunt ex cluz-
denda, Cōfessio em̄ & breuis esse debet, & eorū potissimū pec-
catorū, q̄ pꝛæsentem mordent, & vt dicūt, quæ mouēt ad cōfessi-
onē. Confessionis em̄ sacramentum ad quietandam, non perur-
bandam cōscientiam institutū est.

B

voluisse sufficit

Quia omittenda est

hec respicienda

*per se
confessio q̄e instituitur*